

بررسی اثربخشی فناوری اطلاعات در نظام سلامت از دیدگاه استاد

مدارک پزشکی دانشگاه های علوم پزشکی کشور؛ ۱۳۸۳-۸۴

دکتر رضا صفدری^۱، دکتر حسین درگاهی^۲، دکتر محمود محمودی^۳، دکتر مashaalleh ترابی^۴، نیلوفر محمدزاده^{۵*}

^۱ استادیار مدیریت اطلاعات بهداشتی و درمانی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۲ استادیار مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۳ استاد آمار حیاتی دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران

^۴ دندانپزشک، رئیس مرکز تحقیقات سلامت الکترونیک کشور

^۵ کارشناس ارشد مدارک پزشکی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

چکیده

زمینه: شناخت تأثیرات بالقوه فناوری اطلاعات در صنعت خدمات سلامت می تواند به عنوان پایه ای جهت برنامه ریزی های استراتژیک به منظور ارتقاء دستاوردهای نظام سلامت مبتنی بر فناوری تلقی گردد. بی تردید اعضاء هیات علمی حرفة مدارک پزشکی که در دانشگاه های علوم پزشکی کشور به تعلیم و تربیت دانشجویان این رشته به عنوان متخصصان آینده نظام اطلاعات سلامت همت گمارده اند، نقش ارزشمندی در ارتقاء دانش و آگاهی دانشجویان در زمینه کاربرد اثر بخشی فناوری اطلاعات در نظام سلامت ایفا می نمایند.

مواد و روش ها: در یک مطالعه مقطعی پرسشنامه ای جهت بررسی اثربخشی فناوری اطلاعات در نظام سلامت در میان استادیگروه مدارک پزشکی دانشگاه های علوم پزشکی کشور (۱۷ دانشگاه) توزیع گردید. این پرسشنامه شامل سه بخش مدیریت اطلاعات سلامت (در زمینه ارتقاء کمی و کیفی مستندات، پیگیری و ارجاع، مدیریت تقاضا و سیستم درآمد و هزینه)، تحقیقات و آموزش علوم پزشکی بود. به منظور بررسی رابطه بین متغیرهای پژوهش از آزمون مربع کای و تست دقیق فیشر استفاده شده است.

یافته ها: از ۶۴ پرسشنامه توزیع شده، ۴۹ مورد تکمیل گردید. اکثریت واحدهای مورد پژوهش (۴۰/۸۱ درصد) معتقد بودند که کاربرد فناوری اطلاعات منجر به افزایش استفاده از فرمها و منابع چاپی می گردد و ۲۶/۵۳ درصد تأثیر کاربرد فناوری را در ایجاد خطاهای پزشکی زیاد می دانستند و اکثریت واحدهای مورد پژوهش (۳۶/۷۵ درصد) تأثیر کاربرد فناوری اطلاعات را در انجام فرایند خود درمانی متوسط محسوب کردند. به ترتیب ۸۳/۶۷ و ۷۹/۵۹ درصد کاربرد فناوری اطلاعات را در تحقیقات پزشکی و آموزش پزشکی خیلی زیاد ارزیابی کردند. همچنین میان نگرش واحدهای مورد پژوهش در خصوص تأثیر فناوری اطلاعات در محورهای مورد بررسی و متغیرهای فردی سن، جنس و سابقه تدریس از طریق آزمون مربع کای و تست دقیق فیشر معنی داری بدست نیامد.

نتیجه گیری: اکثر استادیگروه مدارک پزشکی کشور در خصوص اثر بخشی فناوری اطلاعات در ارتقاء مدیریت سلامت تحقیقات، آموزش علوم پزشکی از آگاهی بالایی برخوردارند، ولی سطح آگاهی آنان در خصوص اثر بخشی فناوری اطلاعات در کیفیت خدمات سلامت و عوارض بکارگیری آن مطلوب نیست. از این رو پیشههاد می شود که نسبت به آشنای آنان با اثر بخشی فناوری اطلاعات بر کیفیت خدمات سلامت اقدام شود.

وازگان کلیدی: فناوری اطلاعات، نظام اطلاعات سلامت، آموزش پزشکی، مدارک پزشکی

دریافت مقاله: ۸۴/۷/۱۵ - پذیرش مقاله: ۸۵/۲/۲

* تهران، میدان انقلاب، خیابان انقلاب، خیابان قدس، کوچه فردانش، پلاک ۲۱، دانشکده پیراپزشکی، معاونت پژوهشی، کد پستی ۱۴۱۷۷۴۴۱۸۱

Email: nmohammadzadeh@razi.tums.ac.ir